

Lc 11,14-23

11:14 Rồi Đức Giêsu trừ một tên quỷ, và nó là quỷ câm. Khi quỷ xuất rồi, thì người câm nói được. Đám đông lấy làm ngạc nhiên.

11:15 Nhưng trong số đó có mấy người lại bảo: "Ông ấy dựa thế quỷ vương Bêendêbun mà trừ quỷ".

11:16 Kẻ khác lại muốn thử Người, nên đã đòi Người một dấu lạ từ trời.

11:17 Nhưng Người biết tư tưởng của họ, nên nói: "Nước nào tự chia rẽ thì sẽ điêu tàn, nhà nọ đổ xuống nhà kia.

11:18 Nếu Xatan cũng tự chia rẽ chống lại chính mình, thì nước nó tồn tại sao được?...

11:19 Bởi lẽ các ông nói tôi dựa thế Bêendêbun mà trừ quỷ, thì con cái các ông dựa thế ai mà trừ? Bởi vậy, chính họ sẽ xét xử các ông.

11:20 Còn nếu tôi dùng ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, thì quả là Triều đại Thiên chúa đã đến giữa các ông.

11:21 Khi một người mạnh được vũ trang đầy đủ canh giữ lâu đài của mình, thì của cải người ấy được an toàn.

11:22 Nhưng nếu có người mạnh hơn đột nhập và thắng được người ấy, thì sẽ tước lấy vũ khí mà người ấy vẫn tin tưởng và sẽ đem phân phát những gì đã lấy được.

11:23 "Ai không đi với tôi là chống lại tôi, và ai không cùng tôi thu góp là phân tán.

BẠN THUỘC VỀ AI?

"Ai không đi với tôi là chống lại tôi, và ai không cùng tôi thu góp là phân tán." (Lc 11,23)

Suy niệm: Đối diện với Lời Chúa hôm nay, dường như chúng ta thấy mình ở cửa giữa, không hoàn toàn chống mà cũng chẳng hoàn toàn thuận theo Chúa. Chúng ta đang *đi theo Chúa* vì chúng ta đã lãnh Phép Rửa, mang danh hiệu *Ki-tô hữu*, và ở trong cộng đoàn Giáo Hội. Nhưng lắm khi chúng ta đối nghịch với Chúa qua cung cách nghĩ suy, nói năng, hành động không công bình chính trực, không phản ánh tinh thần yêu thương, tha thứ của Chúa. Chúng ta nói "*xin vâng*" với Chúa trong nhà thờ, còn trong cuộc sống hằng ngày thì lắm khi ta nói "*khoan đã*"! Ta quên rằng với Chúa chỉ có *cửa hẹp* chứ không có *cửa giữa*.

Mời Ban: Dẫu biết rằng lực bất tòng tâm, nói dễ làm khó, nhưng không vì thế mà chúng ta cứ tiếp tục vừa 'theo' vừa 'chống', kiểu *bỏ sạn vào chén cơm của người khác rồi lại ngời nhặt ra!* Ai trong chúng ta cũng muốn ra khỏi cái ấu trĩ để trở thành người trưởng thành; nhưng người trưởng thành đích thực là người thống nhất đời sống của mình: thống nhất giữa đức tin và cuộc sống, giữa lời nói và việc làm.

Chia sẻ: Mời bạn tự vấn xem những gì nơi bạn chứng tỏ rằng bạn đang theo Đức Ki-tô? Và những gì nơi bạn tố cáo rằng bạn không đang theo Đức Ki-tô?

Sống Lời Chúa: Qui hướng mọi ý nghĩ, lời nói, cung cách cư xử và hành động của chúng ta về Đức Ki-tô, lấy Người làm chuẩn mực cho tất cả cuộc sống của mình.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin ban cho con tinh thần khiêm tốn và trung thực để tháo gỡ nơi mình những gì đi ngược lại với tinh thần của Chúa. Chỉ khi ấy con mới thực sự thuộc về Chúa. Amen.*